

motum, aut quantitatem esse infinitam, quod umbat infinitis partibus incensis, quod concedunt intentionem fieri per modum tenens aduenientem. Cum ergo fiat sicut dicitur per accidens non erunt infiniti modi in accidente, vel si est unus, et in per se hunc unum modum si eorum valet argumentum erit infinitus et perfectus.

3° Resolvitur quod hinc opinionibus approbanda est
 3° que assentit intentionem accidentis fieri per additionem graduum ad gradum. Hanc tenet Bonus. cap. 3. q. 2. sect. 3. Doct. et mag. locis citatis, et alijs quos citant. Hic videtur in aliam impugnatione satis confirmata est. In quibus, quod qualitas magis intensa per magis activas: sed activitas non potest ex ab aliquo modo in nullam habent activitatem, quod est magis intensa, quod est maiorem in se intensivis. Ut tenet actus operatur ut gratia et charitas intensivis per gradum ad additionem, quod et reliqua accidentia videntur intendunt. Anis plantam est a pueris et d. hanc bene operans si est in gratia, per se augmenri gratia: sed augmentum non potest consistere in aliquo modo ergo est.

Sed obij. calor extra sublimem existens non potest intendi: quod eius intensio non fit per additionem graduum. Anis pro, quod calor extra sublimem non potest dici magis calor. Contra potest, quod si per se per intensivam graduum, potest illos recipere extra sublimem cum sint per se extrinsecus accidentis. Resolvitur calorem extra sublimem non potest intendi ac id est, cum hoc non operetur nisi in sublimi: cum hoc non intendi potest, hoc est plures per se extrinsecus recipere. In id est non recipit nisi est magis calorem, sed maiorem: nam et quantitas ex se est illi partes ad d. per, non dicit magis quantitas, sed maiorem quantitas. Utque sublimem quod calorem magis intensivum dicit magis calorem: quod est calor: quod et calor dicit magis calor. Resolvitur sublimem dici magis calidum accidentaliter, quod magis, hanc manus participat gram signatam: at id est calor non dicit magis calor, quod id signat excessum indifferentia umbiditua caloris et in ipsa etiam quod admitti non potest, cum calor remissus et inten-

sus sunt eiusd' spei. Quod si magis calor natus a hinc, viget
quæ excessum in partibus integrabilibus certis, tunc et con
cedendum calorem dici potest magis calorem, ex uis signatio
indivisa est et non admittere a p'p' ambiguitate, quæ ratio infert.

2.º Artes afferit ex calido fieri magis cal
idum nullo modo calido q'q' sentio intensiorem calorem
fieri q' additionem graduum. Negat h' certis. Nam p'p' solum
signat nullam denus ad partem subd' ut intensiorem fieri
receptis. Non negat ad ipsi p'p' q' intensiori ad partem
graduales, in eadem n. p. subd' imo in eodem indivisibili
intendit et remittit qualitas recepta, nec ad hoc p'p' q'
ut accrescat subdum, sed ut accrescat p'p': aliquam int
tio accidentis natus a hinc est quæ nova est entia ad gra
nes partes subd' q'q' h' subdum.

Hinc planè est accis spatia remittere et
p'p' intensiorem, q' nulla loci repugnant n'p' reispatis: nam
cum solis partibus intensiorem n' pot' est qualitas opua h'p'
nisi tota in d'p' et tota in q'libet p. subd'. Nec bene ex illis
inferant' p'p' extensiorem, q' n' danti entia, q' h'entio
p'p' extensiorem, et in nullas h'entio intensiorem ut p'p' in
subd' mat' quantitate, imo in qualitatibus mat'ib' qua
rum aliqua sunt huiusmodi s'q' p'p' vitales: ita et d'
bunt certis, q' h'entio p'p' intensiorem, nullas uo h'entio esse
simis, et q' n' danti illa n' colligunt, ita et ex partibus
intensiorem, non bene colligunt' p'p' extensiorem.

Adcis et cum p'p' ext. sect. no. 35. p'p' h'entio
intensiorem et remittam n' solum d'p' q' n' danti q' n' danti
tr' affiunt subdum, sed in ipsa entitate q' quæ apta sunt
affiunt, q' entitas intense est perfectior s'm' entitate
partium, continet n' q'libet p'p' parte intra latitudinem ill
lus op' n' n' potes sunt, et s'p'p' p'p' q' entitas
p'p' remittit. Unde et h'entio h'entio aptitudinem ad affi

ciendum sublimi perfectius. Nam si duo calores A & B ad
 tra sublimi consentient a loco remissius, a loco intencius, hic
 ont in sua entitate perfectior in integritate qua rei par
 tium et a partu ut si cum subto coniungati perfectius illud
 afficiat. Obv.

Aphiduo accidentis ad afficiendum sub
 limi de centro accedentis. Si hic calor hic maiorem aphi
 thidum ad afficiendum sublimi n pot convenire. Sic ut
 calor remissus, a parte n in sua carnis est perfectior. Revis
 aphidum ad afficiendum sublimi si maior summata, e est
 sam accidentis centram, cam uo m de ad afficiendum sublimi
 qd uo de tra aphiduo ut perfectius seu imperfectius afficiat
 sublimi, id e q accidens, no accidens absolute sumptis: qm
 de certis quantitatibus ut deit pui, qd uo sit palmanis, qd
 palmanis q accidens n centre ipsius quantitatibus absolute
 sumptis. Si et de certis albedinis vly. e pot ad affi
 endum sublimi, qd uo afficiat perfectee, imperfectee per
 accidens, nam eadem a loco pot ee modo intensior, modo
 remissior, atq ad e modo ut pot imperfectee afficiat sublimi
 mo ut perfectee illud actual.

Articulus Secundus.

U Gradus eiusdem accidentis diversi sunt nō

Pote hac q. U admissis partibus intensionis, quas habemus pro
 barimus, consequenter et concedendum sit illos gradus hinc ex
 nā sua talem inter se ordinem, ut primus supponat al.
 2, ad. et sic de ceteris q. Suppositio et coniunctio satis e. si
 non ad variandam entitatem specifice, saltem ad varianda
 perfectionem numericam unius cuiusq gradus ita ut pot
 sint divi non vō ites, cum illa nalis subordinatio natio in
 ducat aliqua maiorem perfectionem. Pars q negat hanc dicit

militudine inter gradus eiusdem qualitatis e communior. quam
tentet Vasg. 1. 2.^a disp. 8. cap. 6. g qua et erat Nyphi
7. met. 9. 11. cap. 4. Ita uo p^o q^o inter induci eiusdem sp^o n
uidet^r pot^o conflare illa dissimilitudo. gradus uo eiusdem qualitatis
conueniunt sp^o. nec occurrat illam subordinatione e^o physicam
subordinatio n^o hac physica semp^o supponeret aliquam dissimilitu
redinem in ipsa centis, cuius ui exigeretur: nam si haec n^o est
conuenienter tm, et n^o natio physice gradus supponerent^r. D^o haec
subordinatio physica pot^o pot^o a Deo, e^o fiat q^o ue in hoc calore in
tenso primus gradus sit q^o se uice uersa. Tunc quom d^o ille
gradus q^o n^o e^o sit nobilitas ipso, q^o e^o antea erat, modus ip^o n^o?
si e^o nobilitat^r planu e^o eam nobilitatem n^o inducere n^o sua dis
similitudinem nec maiorem perfectionem: Sed e^o tm ordine
inter ipsos gradus, inducitur aia de trante, l. se ipsam si ab
producat ut prius huius gradum d^o illum producat, q^o e^o e^o p^o n^o
l. cam am ut simili mo^o producat q^o uim illa concurrat. Et q^o n^o
inter eam uniuersam et illius effectus nulla e^o dissimilitudo e^o e^o q^o
haec sit p^o n^o illis, l. hie effectus p^o n^o ab ip^o, ita nulla erit inter
gradus caloris et cuius uim e^o aequas accidentis q^o intensiorem
recipiat. Si n^o e^o nobilitas ille gradus q^o n^o e^o e^o, uane non
prouenit illa nobilitas ab aliquo extrinseco, sed a prius intrin
secis, nimirum ab ipsa centis illius gradus, atq^o adeo mo
nifestam induit distinctionem e^o p^o n^o e^o inter ipsos gradus.
2.º p^o n^o exemplo quantitatis, cuius uis p^o n^o
siles uis sunt. p^o n^o q^o p^o n^o qualitatis erunt dissimiles. Nec
dicas quantitatis p^o n^o e^o p^o n^o extensionis, nos uo, huius agere
de partibus extensionis qualitatum q^o tm dant^r in matibus,
sed de partibus intensiorem q^o et dant^r in sp^o n^o n^o. Nam
hoc q^o e^o p^o n^o p^o n^o extensionis qualitatis matibus dissimi
les e^o, q^o non uincunt e^o e^o e^o opp^o e^o p^o n^o n^o. Et confi
mat^r q^o ignis p^o n^o q^o n^o induit p^o n^o gradum ea p^o n^o in
t^o n^o aquam sit, sed prius in hanc p^o n^o, deinde in illam e^o e^o.

Dico ergo secundam illam per extensionis tam supponere primo
 priorem, quam gradus extensionis supponit primum. Unde in
 contrarium probari. Nam quidem primus gradus primo produci
 est ita et prima pars extensionis. Si dicas ignem detrahi ad illam
 per extensionis producenda prius a priori. p. aqua, in primis
 non probabit, nam haec pars aquae in producat hanc per caloris
 quantum illam, utraque de illius potest aduei potest. In ita et
 dicimus detrahi aca primas ad producendum prius hunc gradu
 quam illum.

3. Si secundus gradus nobilitate primum
 excelleret et sic de ceteris sequeretur actus aquae merito prius
 inaequale premium heri. Ponamus n. Tertium heri, quia ut dicitur
 Paulus ut ut unum, et utrumque habere actionem aquae heri
 per illam Tertius merito quidem tertium gra, Paulus ut secundum
 dum: sed B' accedit nobilitate secundum: quod heri inaequale
 premium, curia actus aquae perfectus abuenit, quod videtur nega
 dum, est n. contra unum quod 13.

4. Si primus gradus subordinaretur 2. et in
 ter per gradus prius carere eadem subordinatio: sed hoc est
 falsum: quod est. Major pro quod quidem 2 gradus supponit primum
 et 2 pars primi gradus supponit primum, et sic de ceteris:
 quod si haec suppositio afficit ut det subordinatio inter gradus ter
 tium ut eadem detur inter per eisdem gradus. Min. pro quod
 in partibus eiusdem gradus potest in infinito procedere, ut
 in infinito dicitur: sed ubi cumque detur subordinatio, non potest
 magis in infinitum procedere, sed semper terminus in aliquo subordi
 natio est certus, ut per in processu carum: quod falsum est priorem
 sem gradus subordinari 2. et sic de ceteris.

Contrariam sententiam tenet Boetius. disp. 46. scilicet
 an. 3. v. quem sequuntur alii ingeniosi. Res. Quod ut probetur quod
 si gradus caloris sunt eiusdem generis per se calor in infinitum inter
 sed hoc est falsum: quod est. Major pro quod per extensionis in

calore possunt. uno tñ magis ac magis ppagari p̄lois subti-
ḡi sunt eiusdem lois: ḡ ac res intensioris si sunt oio
similes poterunt magis ac magis in infinito ppagari. Itē
negando maiorem, ad hoc n̄ ut calor n̄ intendatur in infinito,
sufficit ḡo ex n̄a sua h̄cā limitatam unitatem, ac quod
eā a quo producit, et sub h̄m in quo recipit. Limitatam e-
p̄am heat. Ad confirmem dices in p̄mis n̄ posse ab eade
cā in infinitum extendi calorem, cum unaque h̄cā limi-
tatam sphaeram, utraquam non potit agere. Si dicas potit
eam h̄m sphaera, deince ateq̄, et si ulterius applicari
l. posse applicari plures eās. Tunc n̄ extendit calor eodē
p̄is extensionis sunt eiusdem oio n̄is, et si n̄ eant disce
in extendetur: sed oēs ḡo in p̄. in qua n̄o producit
calor, nullus aliter calor sit, et calefacturum sit eā n̄atis,
ḡ passum semper sibi a similit.

In ḡo ḡi alioquin calidum ut duo v. l. y.
possit intendere calidum ut tria: hoc aut est falsum: ḡ est
Major ḡo ḡi quartus gradus caloris ḡ introducendus est eodē
paris n̄bil utris et eiusdē oio lois cum gradu primo et secundo.
Sed calidum ut duo pot̄ potest producere primum et secundum
ḡ et quartum et reliquos. Reriz negando maiorem. Ad
confirmem dices n̄ provenire eam difficultatem eadē
gradus caloris sunt dissimiles: sed ex eo ḡo eā n̄iti ḡ h̄m
sibi similem producere. Unde cum calidum ut duo n̄ potit
sibi simile efficere calidum ut tria, ḡo p̄ h̄m eadē h̄
iam in eam p̄am quam calidum ut duo pot̄ producere dis-
simile est, nihil in illo producit. In ḡi si produceret se
p̄ magis dissimile sibi efficeret, ḡo e contra n̄am eamini. Ca-
qua doctrina et intelligit et sic calidum ut tria potit produ-
cere calorem in eadem intensione in multis subti n̄ p̄p̄a
in se ipsum intendere, nam illa subti sibi similia reddet:
intendit agere quomō potit? Potius n̄ seipem sibi dissimilem potit
are.

q̄ excessum formā, quam similes

3. In corruptione ei fiat successiva, semp̄ car
 nes gradus sepebit prius alio, et simili modo in intensione q̄ sus
 cessive fit alio prius alio acquiritur: sed hoc n̄ pot̄ unō fieri si
 gradus sint pariter nobilitatis, et viō sitis: q̄ est. Min. p̄bi. q̄
 n̄ ē maior tās ob quam prius corumpere, Laqueum h̄c
 gradus quam alius: q̄ si pariter sint nobilitatis n̄ ita arḡ
 ventur. R. Deum quōdam de h̄c cō 2° ad inordinatō
 cō de h̄c ad hunc gradum prius acquirendam quā illum, et
 similiter sc̄is in corruptione, q̄ d̄ spectat ad minus cō 2°

Ultimo. Lumen glōriā, quo intensior ab̄
 plures ac nobiliores creaturas Beatus intuetur: sed hoc n̄
 pot̄ constare nisi unūdamus in gradibus intensioris h̄c
 p̄ se luminis distinctivā et excessum in nobilitate
 p̄ est. Min. p̄bi. q̄ Si ita n̄ cō B. q̄ h̄c intensior Lumen
 glōriā sive cō 2° q̄ in Deo sunt glōriā plura non videt, sed p̄
 factus eadem intuetur; ita et ex creaturis plures n̄ videt.
 seu perfectius eandem intuetur. Hinc argument, q̄ d̄
 obvia usq̄. p̄. facile se levē credit. Cum n̄ existimet
 Beatos nullas creaturas percipere p̄bi q̄ Visionem Beata
 sed q̄ aliam cognitionem Visioni debitam falsum suppose
 re existimat. Sed mōo iudicis et p̄suppositio cō 2° Sicut
 argumentū pot̄ ulterius deduci, q̄ si Visioni intensa ut
 quing. v. g. debetur cognitio plurimū ac nobiliorum creatura
 rum, quam Visioni ut quatur, signum ē aliqd̄ includi in
 Visione ut quing. cō 2° is excessus debet, q̄ n̄ pot̄
 cō gradus garantū, si sit viō sitis, hinc n̄ n̄ pot̄ inferre nisi
 debitōnem perfectioris cognitionis earundem creaturarum
 quarum cognitio debetur. Licet imperfectior Visioni ut qua
 tur et q̄ d̄ de Visione pari modo om̄ ē de lumine
 glōriā, q̄ ad Visionem int̄lum elevat. Qua p̄t̄ Supp̄. cō
 opinione R. q̄ a se h̄c Beatos percipere creaturas p̄bi

per Visionem Beata omne nobilitatem Visionis et Luminis, nō
Luminis secundario est, quales sunt creaturae, scilicet primarias,
quod est. Et cum Beatus cum lumine, ut quatuor uideat Deum
distincte, quomodo uideat alius cum lumine, ut quing, sed solum
uideat imperfectius, quod huiusmodi lumen remissius, et remissivum Vi-
sionem, huiusmodi inde in quing gradibus, a seculo distincte
includi, ab eo quod includit in quatuor, nec quing gradum
est nobilitatem quatuor. Quod uō huiusmodi Beatus plures ac per-
fectiores creaturas uideat quam alius, ex eo procedit, quod ad
has, si illas uideat, et Deo detrahatur. Unde non est impossibile
Beatum quod remissius lumen quod huiusmodi huiusmodi plures uideat creaturas,
quam alius quod huiusmodi intensitas.

Haec sunt huiusmodi opinionis sententia, quod eo si
magna uim habeat propter auctoritatem sui rationis, minus tamen mihi
placeat quam oppositae, et communior est, et minoribus difficultatibus
patere uidetur, In magis congrua ratione. Si enim deus ea
Deo ut octo tres priores gradus adimat, quomodo operabitur?
nam si postea applicetur, non producat in illis tres priores gradus
caloris, quod supponunt ad reliquos, cum illi huiusmodi et gradus de-
sint, et reliqui quod huiusmodi sunt illis dissimiles. Reliquos uō non
uideat posse naturam producere, cum huiusmodi quing ultimis naturae tres
priores supponant, et aliquis absurdum uideatur dicere, non
habeat illam iam operationem. Si in operetur, et illos quing
ultimos gradus producat, iam illi naturae tres priores non suppo-
nunt. Unde si calido ut quing, qui deus abstrahit tres prio-
res gradus caloris applicati calidum ut tria, poterit ab
illo intendi, et quod, quod huiusmodi tres illos gradus priores, quod de-
sunt calido ut quing, et illos introducendo, passum sibi illi
officiet, nam per uenientes gradus calidum ut quing non est
ille calido ut tria, et agens naturae, potest operari in seipso
simile. Ulterius addo non posse calidum ut quing intenda-
re calorem ut quatuor operari in illud in se totum, sed

q̄ illum gradum ultimum nam p̄ reliquos gradus è cōsistentia
 Libet quatuor, et p̄ illum ultimum h̄ dicitur simile: q̄ p̄ hunc m̄
 operabitur. Adde quatuor priores gradus n̄ p̄ p̄ illi quin
 tum producere, q̄ est nobilitas illis dicitur, q̄ non uidentur
 philosophia bene congrua. Immo alia plura q̄ facile se
 currere s̄ sunt considerandi, et quæ se p̄ hunc hanc
 beatam, non uis in congruè ad naturam uirtutum et operatione
 caritarum solueretur

Esquires ultimo q̄ nam uniuersibus h̄i gra
 dus inter se cohercant, et quæuis pars eorū uni
 at, an alicui certæ? et ad primum ut unus respondeamus
 sunt q̄ a se sunt p̄ intensiōnis qualitatem nullam habere
 unionem quæ mediante cohercant, sed loci subti in quo se
 sunt uniri inter se p̄ suam unitatem imm̄. Nam in Deo
 extra subti p̄ se quoduis accidens conseruare d̄m uideri
 cam solutiōnem non esse a p̄positam, sed p̄ intensiōnis he
 re m̄ uisionis, q̄ inter se cohercant. In q̄ n̄ minus quo
 ad intensionem, quam quoad extensionem p̄ inter se unire
 tur loci subti p̄ se ipsas, sed q̄ ab aliis uel soar. iudicio
 uimus dari p̄ p̄ia indiuisibilia qualitatis q̄ p̄ existenti
 nis copulantur: q̄ item d̄m è de partibus intensionis.

B. Qd̄ pot̄ a calido ut octo unum gradum caloris separare, d̄
 illum reliquis coniungere; q̄ aliqua unio intercedit q̄ corrupti
 eum separati, et iterum inducitur cum coniungitur. Vt. q̄ si in
 m̄ p̄ sua unitatem h̄i gradus coniungerentur n̄ pot̄et d̄m conser
 uare in eodem subti dies calores V. G. distinctos: nam n̄ inter
 se unirentur: q̄ d̄m est aliquem modum unionis intercedere inter
 p̄ intensiōnis eandem qualitatis

Difficultas in maior è quoad terminationem d̄
 q̄ quodam quantitas h̄ic indit̄ q̄ trahit, nam punctum è p̄
 un̄ et finis lineæ, et quæuis pars illius punctis et trahit,
 q̄ item d̄m è de Lineæ superficiem, et de superficie n̄ corp̄

ita et calor heat aliqd inditibz a quo incipiat quoad intensioxi,
et aliud a quo hinc permutatq intermediis accedens et per se ter
minetur. Igar. disp. 46. Sect. 4. ano. 8. ubi hanc coexistat
questionem affam sem defendit. In primis qd attinet ad indi
uisibiles hinc qd in qualitatibus q n agnunt p motum nihil
apparet, qd contrarium suadeat, in his uo q p motum agnunt
tam motus extrinseca desinat. uerum e n dicere, nunc est
motus, imm. antea erat; calor uo ut octo, l, in quouis est h gno
du, sm cam fatitudine incipiat intrinseca, nam uerum est dice
re, nunc est calor ut octo imm. antea n erat, aliqd ex instanti
aegri pot, id que ratio est indite, et his ipsis qualitatibz.
Quo uo attinet ad indite unde incipit qualitas maior e diffiul
tas, cum n hae p motum agra tur, tam motus incipere in
trinsca, illud n diuisibiles, a quo qualitas incipit in instan
ti aegritur. Adhuc argumentu dupliciter vnt huius opio is
affectores. 1. illud indite n fieri e parati, sed coniunctu cum
partibus qualitatibz q imm. pot erunt cum in finiti inditibus,
ppat non fieri in instanti. 2. concedens, cum hae solutio n
sint adeo adaequata alterationem incipere q primum sui esse.

Verum hae inditias d multis, et praesertim a Vas.
citab acriter impugnantur, et minime natiu uidentur. Nam
pter dictam difficultatem, q cogit concedere alterationem in
cipere q primum sui esse, et quon pot, cum intonsio qualita
tis hae n solum in inditibus, sed et in partibus diuisibi
libus subti, in quonam subiectentur ad indite intensioxi.
si in ipsis partibus diuisibilibus subti, aer hi subti, hinc in
diuisibilitas an subti, in qd subiectentur inditias quantitatis
et alia in qualitate mto extensas, ut respondant inditibz
quantitatis. Probabilis q om exobitimo nulla ee talia in
diuisibilibus in qualitate. Voj uo in contrarium facta
soluore n indigent, cum p se pat, qd illis lendum sit.
sa secundum quatuor om e n opus e ut gno

dus quis vobis uniat, sed ut 2° vobis coheret 2° et 3° etc. Ten. p^o s
 intensionis sub vobis in eodem p^o vobis, in ad hoc n^o e^o narium, ut qua
 nis abis vobis uniat. Nam sicut vobis subia angeli et aia n^o est
 vobis vobis etc. et in n^o e^o narium ut vobis se uniantur vobis et
 voluntas et reliqua: sed sicut e^o q^o uniantur ipsi subia An
 geli, et aia n^o. Tam vobis in qualitatibus corporis id magis
 consonu e^o vobis n^o, ut quoniam p^o extensionis illam n^o un
 untur ad unicum e^o vobis, ita ut omnia imm^o. vobis co
 herent, sed in prima 2°, 2°, 1°, et 3° etc: ita et partes inten
 sionis vobis vobis inter se seruent e^o unionem in hanc vobis p^o s
 q^o bene videtur q^o vobis ex n^o quo p^o s vobis acquirunt p^o motum
 vobis et successivum.

Articulus Tertius

Quo nam forma intensionem recipiant

In primis de subiecti nulla pot^o e^o dubitatio, illud n^o sicut dicitur subiecti
 In suscipere magis et minus n^o solum de p^o vobis et completa, sed
 e^o de vobis vobis subiecti intelligendum est. Si n^o vobis susciperet ma
 gis et minus, compositum ex ipsa et mai^o et magis et minus suscipe
 ret, quoniam q^o calor intendit et minuit, vobis dicimus calidum intendit
 e^o et minus. In q^o vobis q^o vobis et remittuntur possunt e^o sicut
 cum alijs quas expellunt in gradibus remittit. q^o vobis subiecti
 possunt e^o in gradibus remittit sicut in eadem mai^o. Quod si una sola
 e^o in gradibus remittit n^o ad aquaret tota capacitatem mai^o qua
 h^o e^o illam formam aqua ahi vobis. Vobis q^o generatio sub
 iactis, quod ad vobis ad introductionem vobis, dicitur successivum, et non
 p^o motum. Nam quoniam calor vobis q^o in aqua vobis, q^o vobis
 vobis expellit vobis, q^o vobis tota sua latitudine n^o pot^o e^o sicut
 cum calore, sed successivum illi e^o: sicut e^o vobis q^o e^o in mai^o
 in quam q^o generatio alia vobis e^o introducenda, successivum.

expelleretur, si huius gradus intensioris et quod introdueretur, sicut
 siue et intro duceretur, si huius esset gradus. Huius de le uide e
 Arist. lib. 7. cap. 3. q. 4. Socr. et Pisp. 46. sect. 2. no. 5.

Reposita Subiecti prima occurrit quantitas de qua
 uide am' est. In primis, quod est proprietas nisi quoniam recipit in
 tentionem, et maxime illius uide accomodata. In quod a frigiditas
 huius quantitas est eadem extendere subiectum, ad hoc autem nihil uide
 ferunt se intensioris. Tandem quod intensioris sit in eadem.
 Subiecti, eadem uide pars nisi, non potest recipere plures partes
 quantitas, quod si diuisum plures partes quantitas se pli
 centur, ad hoc illud quantitas solum erit magis extensa, quod
 ad totum, nusquam uide magis intensioris. Huius de le late dicitur q. 3.
 et Socr. no. 7.

Solas quod qualitates proprie intendi et remitti
 docent omnes uide Arist. dicitur quod propriam huius intensioris et
 remissionem, quod non est negandum actionem et passionem uide
 sui huius, si intensioris et remissionem recipiat eadem subiecti
 se uariata et non facile occurrendo per se huius proprietas
 quod scimus in subiecti et quantitate, nam se laeo non intenditur,
 sed quod huius intenditur dicitur, datur alia dicitur. Ubi nulla loci
 intendi potest, impossibile est, quod huius loci est praesens magis
 aut minus praesens dicitur. In reliquis proprietas uide a partibus
 de qualitatibus uide prima et 3. se per se recipere intensioris
 nem, quod ex natura suas non includunt indiuisibilitatem, quod se pugnat
 intensioris, dicitur huius omnem latitudinem ad illam naturam. In
 sunt huius ab extrinsecis agente, quod non emanant uide
 a huius uidentibus in hoc participare nam ipsius se, nisi huius
 contrarium, uide uide in minui et debilitate possint, quod se huius
 calor, frigus, et cetera elementorum proprietates. In quod huius
 ab extrinsecis agente uide uide et praesentia. In habitibus uide
 se huius et actibus uide uide esse per se experientia uide uide inten
 di et remitti. Ex quod non uide demonstratur non est aliquis quod huius

in his speciebus q̄ n̄ intendant, colligiti n̄ magna uel q̄ facultate
 Reliqua qualitates 2^{ae} et 3^{ae} sp̄i n̄ intendunt
 nam quod attinet ad 2^{am} q̄ vim. a sp̄i emanant, id eij docent,
 q̄ participant indivisibilem q̄ ad hoc unitatem ipsi sp̄i pro-
 portionalem. Nec oby. alias harum partium maiori connatu, a his
 minori operari. Hoc n̄ im̄ pbat. Nam a his cum intentionem
 recipere, et acri tempore q̄ inuanti ad sp̄iibz subit; ut talis ac-
 tione, q̄ sp̄i ad illas plures, magis attemperari conuertunt.
 Dicit et ipsa p̄a nates de p̄dant ad d̄ positionibus ut uis
 seruentur: q̄ tempore distoibz remittatur. Negati n̄ corp̄a h̄a
 et sp̄i subiectis ab istis d̄ positionibus dependet, et n̄ p̄ intenditur
 nec remittit. Nam q̄ p̄a emanant a sp̄i, n̄ magis p̄dant a
 d̄ positionibus quam ipse sp̄i. sicut q̄dem non p̄bare hoc ois
 nullam d̄a p̄a q̄ intentionem recipiant, sicut in uis
 h̄is n̄aibz herbarum lapidum etc. Sed uim de oibz per
 ore eadem sit las, uim et d̄m est. Adde n̄ uisitem in
 mentanam q̄ ab extrinseco imprimi pot, ut e uis subit, de ad
 qualitate sp̄i attinet, intendi et remitti, et si de le-
 gibus huiusmodi. Nam uo figam n̄ intendi p̄ facile, q̄ cum
 sit h̄is quantitate, h̄et indivisibilitatem p̄ p̄nantem in-
 tensioni. De his uide. Ioan. cit. Sect. 2^a.

IN LIBRUM PRIMUM METAPHYSICAE.

Per duodecim cap. Plus hoc lib. diuidit ordo in actum et p̄am.
 Cursus quam in actiuam et p̄ diuam, ralem, et uisitam, hoc e
 in eam q̄ libere, et in eam q̄ n̄aio operatur, uim n̄ q̄ delectatis
 uicenda erant, a sp̄i locis copiam uiscent in p̄sent, de libere.

in agendum erit, deinde de hiis, a quibus potestatis suis in operationibus adiuvantur

Questio Prima

De Libertate. Art. 1.

¶ Detur aliqua potestas, qua libere operetur
et quas habeat conditiones

Pures impie negarunt dari in homine potestatem quae libere operetur, quos contra non debet hic locus discutere, solum non dubitamus quod habemus dari in homine eam potestatem. In primis manifeste experiri potest, experimur enim plures nos edere actiones, quas ut in potestate nostra sunt illas non edere, plura ita amare, ut etiam occidere, et vis ab actu et illas cessare possumus. Cuiusmodi legum auctoritas, criminum gloria, supplicii meritas, quorum operibus gubernandi adhiberi solent, et frustra vis dant nisi in potestate nostra ipsas operationes habeamus. Deinde quae summe constat alias esse actiones morales malas, et dignas supplicio, alias morales bonas, et dignas premio, quae distinctionem potest cadere nisi in actiones quae libere exerceantur ut patet quod dantur in nobis actiones libere: sed ex actionibus bene colligitur potestas quae datur in hiis aliqua potestas quae libere operetur.

Probat Deinde quod appetitus semper sequitur cognitionem: sed in homine datur cognitio utraque et indifferens: quae debet dari appetitui, quae talem cognitionem sequatur, et libere operetur. Item quod si in illis iudicat hoc bonum esse, consequentius de fructu comparandum, illud et illud agatur ad eundem finem esse accommodata, de alio vero dubitat in quibusdam sit maior concupiscentia

Contra confirmari, quod supposita ea cognitione debet dari in suis
 actibus appetitibusque libere se de hanc, id est, illam se in amplectenda
 debet, et hanc indifferentiam, per beatam Libertatem in exequis
 diis suis oportet, et bonum quod non proponit ut narium Libere amet.
 Confirmari ulterius, quod deus est agens liberum quod est intellectualis
 sed non participat cognitionem et suam intellectualem, quod esse debet
 participare oportet, et suam liberam. Anis plerumque, quod Libertas ra-
 dicatur in intellectu, sicut in uoluntate, quod proprie deus est agens li-
 berum, quod est intellectualis. Unde contra uelentius stabilis, quod si in
 homine datur potestas quod radicaliter libera sit, narium debet dari alia
 quod potestatem habeat Libertatem. Pari uero intellectum in homine, in quibus
 datur Libertas, planius est, quam ut probetur indigere. Can-
 dem uelentius de fide, et, sacra pagina testimonij, et Linden-
 hini conuicti auctoritate. Sicut patet disp. 19. Sect. 2. no. 23. quia
 et S. P. P. auctoritas patet confirmat, quas probetur omitto, quia
 sunt huius loci.

Definitur quod potestas libera ab Aristotele cap. 5. huius op-
 is facultas actiua quod potestis uoluntatis legi ad agendum potest agere
 id est, agere, id est, agere oppositum, quod actus primus uoluntatis indicat
 potestatem liberam semper esse potestatem actiuam, tamen si sit potestatis, ra-
 tio in libertatis non consistit in illa, quatenus potestatis est. Et
 plerumque, quod in receptione potestatis nulla potest esse Libertas: quod potestatis
 libera non est libera qua potestatis, sed qua agens. Anis plerumque, quod
 si esse aliqua libertas in receptione actus, id est, in eo instanti
 non, in quo est actus, id est, antea. In eo instanti nulla esse potest, quia
 non in subiecto, qualis est de qua agitur narium est conuicta uen-
 ta potestatis et receptiones: quod in receptione nulla potest esse Libertas
 de instanti, in quo est actus. Ante illud instanti nulla esse plerumque
 quod ante illud si potestatis potest non recipere actum, id est, quod potestatis
 illi resugnat: quod nunquam illud uel per se narium, quod eadem calum-
 niis potestatis resugnat calumniis, alijque qualitate non, quod ad interitum
 disponunt, nunquam narium illi resugnat: id est, esse, quod illi

Resignat et obstitit agendo, et impediendo est. Ne actum acci-
piat, et sic iam hemus vitentur, qd libertas in eo certat, qd p[ro]p[ri]o
agendo resistat: qd semp e[st] p[ro]p[ri]o activa.

Ob[er]v. P[ri]m[us] Lib[er]tas p[ro]p[ri]a indifferens ad a[er]is
oppos: scd p[ro]p[ri]a passiva ita indifferens: qd e[st] p[ro]p[ri]a lib[er]tas.
H[ab]it[us] q[ui] ex inf[er]ior[um] tradit[us], et ex d[ic]endis inf[er]ius magis confir-
ma[n]t[ur]. N[on] p[ro]p[ri]a, qd m[ai]s p[ri]ma v[er]g[er]e indifferens ad hanc, l,
in hanc h[ab]it[us] recipiendam, a[er]is ad calorem et frigus est, qd e[st] p[ro]p[ri]a
passiva qd e[st] indifferens ad oppos[ita] a[er]is. N[on] sufficere quans
cumq[ue] indifferens ad lib[er]tatem, sed op[er]is a[er]is, ut p[ro]p[ri]a sit indi-
fferens a[er]is, hoc e[st], ut p[ro]p[ri]a scriptam ad a[er]em p[er]m[itt]i d[ic]atur,
q[ui]s ut de d[ic]it, n[on] pot[est] e[st] in p[ro]p[ri]a passiva, qd h[ab]et nisi ab ex-
tr[in]seca alia p[ro]p[ri]a d[er]iv[er]it semp[er] est in eadem indifferens pas-
siva, dum ab alia e[st] non d[er]iv[er]it: qd p[ro]p[ri]a d[er]iv[er]it p[ro]p[ri]a lib[er]tas e[st]
d[er]iv[er]it, et non d[er]iv[er]it: atq[ue] ad e[st] n[on] e[st] lib[er]tas in indifferens
passiva.

2. Lib[er]tas n[on] s[im]p[li]t[er] d[er]iv[er]it in eo quod p[ro]p[ri]a d[er]iv[er]it
se ipsa d[er]iv[er]it a[er]em lib[er]tas, sed et in eo qd talem a[er]em suspendat:
atq[ue] suspendere a[er]em n[on] est agere: qd Lib[er]tas n[on] semp[er] ag[er]it
p[ro]p[ri]am activam. N[on] negando certam, qd voluntas n[on] d[ic]it suspendere
a[er]em, nisi qd pot[est] e[st] a[er]em elicere: qd calens p[ro]p[ri]a a[er]is sus-
pensionem d[er]iv[er]it lib[er]tas, quatenus e[st] activa. Nec n[on] d[ic]it aliq[ui]s a[er]em
suspendere p[ro]p[ri]a d[er]iv[er]it carentiam a[er]is, sed qd impotestate sua
h[ab]et e[st] a[er]em elicere, l[icet] n[on] elicere. Vnde n[on] d[ic]it d[er]iv[er]it suspendere
relucem, qd ob aliq[ui]d impedimentum p[er]it de fr[on]te, qd n[on] e[st] tunc
in eius potestate e[st] relucem producere. Nec et d[ic]it suspendere
et amorem e[st] ob[er]v[er]it qd in h[ab]it[us] p[er]it, qd h[ab]et amoris carentiam, qd in eius
potestate n[on] e[st] amorem elicere e[st] aliq[ui]d ob[er]v[er]it, ex quo bene
colligit[ur] a[er]is suspensionem dari tantum in p[ro]p[ri]a lib[er]tas. Hoc en-
dum in h[ab]it[us] d[er]iv[er]it conditio[n]es n[on] quadrare in lib[er]tatem d[er]iv[er]it, ut in
creantur, de illis in p[ro]p[ri]a d[er]iv[er]it.

Colligi deinde ex d[ic]tis p[ro]p[ri]a lib[er]tas oppos[ita] n[on] e[st].

Hanc. ut ad unum e detrahit, ut possit virtus legiti ad spe
 randum n pot pparari: pot uo libera et possit libg legitis
 ad actionem alterandam pot ipsam n elicere, s. ex oppari exer
 cere. Posita n ex p. in his cognitione indifferentes, et ex
 p. uolunt inqis virtute ad vnderandum, preparand ex g.
 Dei concursu ad vpoim natio, ad huc uoluntas hber e
 se ipsam detrat, et pot agere, s. n agere, hunc s. illam actu
 elicere ad quos dantur legitas. s. n. ex defficialitatis uo
 ditioes pstat n agere, natio n ageret qd potis eui deest
 conditio ad vponendum n pot vpari ab vno si ea conditio
 sit legitas, natr uo si sit in physicas, et hanc sunt conditioes
 quas potis natr libera legit; indiget n cognitione indiffe
 rente, qua o bium pparat sufficienter, et preparat auctoris
 prima eui ad actu vpois, pater ad equatam virtutem ipsi pot
 intrinsecam, q potis est ex se indifferens ad vpo: ut ad
 curit. *Artis cap. 2. hujus lib. qd hbe disuimons inter potis
 rales et irales constituit, quod illa ad unum n sint detrat,*
irales uo maci

Ex hac doctrina planu e quas conditioes uen
 diae potis radicalr libera, iam n monuimus aliam eui potis
 datur, aliam radicalr libera. 1^a ita dix, qd libere se
 ipsam in pane, s. illam potis detrit: 2^a qd obum ita pponat,
 ut nihil de indifferentia potis natr libera detrat, in qua ras
 diae libertatis consistere uidetur, et ppari dicit potis radicalr
 libera. 3^a hujus q conditioes uen, ut sit potis cognoscitio
 nec n. o bium ppari pot potis natr libera nisi q cognitionem
 In legit ut pponat obum cum indifferentia, hbe est in vob
 conuenientis et disconuenientis, bonitatis v. et malicie, cum
 n. potis natr libera n possit condere p amorem nisi in bonum
 nec q obum nisi in mal, seu disconuenient, et ce. plura ob
 ta potis utraq. actum exercere, opus e, ut potis q pponit ob
 tum utraq. percipiat bene. legit utcerius ut cognoscat et